

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 30^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 218

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2018
(ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2018)

Χριστός Ανέστη

Αγιασμός και κοπή βασιλόπιτας
καθώς και γενική συνέλευση από τη λέσχη

Αγιασμό και κοπή βασιλόπιτας πραγματοποίησε η Ευξείνου Λέσχη Βέροιας, την Κυριακή 21 Ιανουαρίου 2018 ενώ ακολούθησε η βράβευση των αριστούχων μαθητών του συλλόγου που πέτυχαν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του συλλόγου μετά την αναβολή της λόγω μη απαρτίας κατά την πρώτη Κυριακή 21 Ιανουαρίου 2018 πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 28 Ιανουαρίου 2018, στο Πνευματικό Πολιτιστικό Κέντρο της Λέσχης (Λ. Πορφύρα 1, Βέροια).

Το πρόγραμμα της συνέλευσης ξεκίνησε στις 11.00 με την εκλογή προεδρείου της ΓΣ, αποτελούμενο από τους Λάζαρο Κουμπουλίδη ως πρόεδρο και τη Δέσποινα Φωστηροπούλου ως Γραμματέα.

Μετά την ανάγνωση των θεμάτων ημερήσιας διάταξης προχωρώντας το

προεδρείο στο πρώτο θέμα ανακήρυξε ομόφωνα τον κ. Αρχιμήδη Ιντζεβίδη επίτιμο μέλος της ΕΛΒ.

Ακολούθησε ο διοικητικός απολογισμός και προγραμματισμός έτους 2018 από τον πρόεδρο της λέσχης κ. Παύλο Σαρημichaηλίδη και ο οικονομικός απολογισμός και προϋπολογισμός από την ταμία κ. Σταθούλα Ανεσίδου ενώ ο πρόεδρος της εκλεγτικής επιτροπής κ. Αρχιμήδης Ιντζεβίδης διάβασε τη σχετική έκθεση ελέγχου του ταμείου.

Ακολούθησαν ερωτήσεις - τοποθετήσεις και προτάσεις από τα παρευρισκόμενα μέλη και δόθηκαν οι αναγκαίες απαντήσεις.

Κλείνοντας ο πρόεδρος εξέφρασε την ευχή του για υγεία, πρόοδο και μεγαλύτερη συμμετοχή από όλους στα κοινά της λέσχης.

ΤΕΛΟΣ ΕΠΟΧΗΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΤΥΠΟ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ

Το δημοσιογραφικό όργανο του γραπτού λόγου της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας η εφημερίδα "Αργοναύτης" που από το 1989 υπηρέτησε τον πολιτισμό και την παράδοση έφθασε στη "Κολχίδα" και μετά από 30 χρόνια συνεχούς έκδοσης θα παραδώσει τη σκυτάλη, με τη διακοπή έκδοσης της σε έντυπη μορφή.

Ο σύγχρονος όμως "Αργοναύτης" που θα αποτελεί συνέχεια του προηγούμενου αποφασίστηκε να εκδίδεται με τη μορφή της μηνιαίας ηλεκτρονικής εφημερίδας, αρχής γενομένης από τον μήνα Απρίλιο 2018 με σκοπό να συνεχίσει να υπηρετεί πιστά τα ίδια ιδανικά, ως ακούραστος εργάτης της δημοσιογραφίας.

Οι δραστηριότητες
της ΕΛΒ
στην TV 100

Ο πρόεδρος και ο έφορος δημοσίων σχέσεων της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, Παύλος Σαρημichaηλίδης και Χαράλαμπος Καπουρτίδης αντίστοιχα, προσκεκλημένοι της TV100 στις 2 Ιανουαρίου 2018, μιλώντας στην εκπομπή στα "Πέριξ" παρουσίασαν τη δραστηριότητα από τα 17 τμήματα της Λέσχης.

Τόνισαν την ιστορική συμβολή της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας στην διατήρηση και διάδοση της ιστορίας και της πολιτιστικής παράδοσης του Ποντιακού Ελληνισμού καθώς έχουν συμπληρωθεί 62 χρόνια ζωής από την ίδρυση της και επίσης αναφέρθηκαν στο έθιμο των Μωμόγερων το οποίο αναβιώνει έντεκα χρόνια στην περιοχή και τα τέσσερα τελευταία χρόνια στη Βέροια, σε συνεργασία με το Δήμο Βέροιας.

Μασκέ αποκριάτικο παιδικό πάρτι

Το Σάββατο 3 Φεβρουαρίου 2018 γέμισε από μικρούς αλλά και μεγάλους φίλους το Πνευματικό Πολιτιστικό Κέντρο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας στο Πανόραμα, όπου έγινε με μεγάλη επιτυχία το αποκριάτικο παιδικό Μασκέ πάρτι εν όψη της αποκριάς. Το «σπίτι» της Λέσχης γέμισε όπως κάθε χρόνο τέτοιες μέρες, με μικρούς μασκαράδες,

γέλια, τραγούδια, χορούς, παιχνίδια, πειράγματα.

Οι συνοδοί των παιδιών ετοίμασαν κάθε λογής εδέσματα, συμμετέχοντας εθελοντικά σε αυτήν την γιορτή, με ένα τεράστιο χαμόγελο στο πρόσωπό τους και με όλη τους την καλή διάθεση.

Το διοικητικό συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, ευχαριστεί θερμά όλους όσους τίμησαν με την παρουσία τους και βοήθησαν στην υλοποίηση αυτής της πολύ όμορφης εκδήλωσης και ιδιαίτερα τη νεολαία του συλλόγου που οργάνωσε και υλοποίησε άψογα την εκδήλωση.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΣΜΑΤΑ

Ήρθε η Άνοιξη
Την έφεραν
τα ΧΕΛΙΔΟΝΙΣΜΑΤΑ
της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας

Σελίδα 6

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Τηλ.: 2331072060 - Fax: 2331028356
Βέροια - Τ.Κ. 59132
Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής
+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ
Λ. Πορφύρα 1
591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Κωδικός 1000001

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

05-01-2018

Εκπροσώπηση στον ετήσιο χορό της Ευξείνου
Λέσχης Επισκοπής Νάουσας.

03-02-2018

Εκπροσώπηση στον ετήσιο χορό του
Μορφωτικού Συλλόγου Νέας Νικομήδειας «Ο
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

08-02-2018

Εκπροσώπηση στον ετήσιο χορό του Συλλόγου
Μικρασιατών Ν. Ημαθίας

10-02-2018

Εκπροσώπηση στον ετήσιο χορό του
Μορφωτικού, Αναπτυξιακού και Λαογραφικού
Συλλόγου Σταυρού «Η ΕΣΤΙΑ»

Εκπροσώπηση στον ετήσιο χορό του Συλλόγου
Κρητικών Ν. Ημαθίας

11-02-2018

Συμμετοχή του τμήματος παραστάσεων της Ε.Λ.Β.
στην εκδήλωση που πραγματοποίησε η
Μεραρχία Πεζικού «ΣΜΥΡΝΗ», με τίτλο
«Γνωρίστε τον τόπο μου.

17-02-2018

Εκπροσώπηση στον ετήσιο χορό του
Μορφωτικού Αθλητικού Συλλόγου «Η
ΚΑΛΛΙΘΕΑ»

24-03-2018

Εκπροσώπηση στον ετήσιο χορό της Ευξείνου
Λέσχης Χαρρίεσσας

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ανακοινώνονται οι κύριες δραστηριότητες του
Συλλόγου μας για το μήνα Απρίλιο

01-04-2018

Εκδρομή τμημάτων Ε.Λ.Β στην πόλη της Έδεσσας
13-04-2018

Συνάντηση Νεολαίας Ευξείνου Λέσχης Βέροιας.

22-04-2018

Συμμετοχή στο 4^ο παιδικό φεστιβάλ παραδοσιακών
χορών του Λυκείου Ελληνίδων Βέροιας.

Η Μακεδονία είναι μια
και είναι ελληνική

Ομόφωνη απόφαση έλαβε την Κυριακή 14 Ιανουαρίου 2018, σε τακτική συνεδρίαση του, το διοικητικό συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας που πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Πολιτιστικό Κέντρο της, σχετικά με την ονομασία του γειτονικού κράτους των Σκοπίων.

Στην ανακοίνωση αναφέρεται: «Η θέση της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας είναι μία και μοναδική. Η ονομασία του υπόψη κράτους να μην περιέχει τη λέξη "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" σε οποιαδήποτε γλώσσα και καλεί τα μέλη της να είναι παρόντες, ώστε όλοι μαζί οι Έλληνες να ενώσουμε τη φωνή μας για να ακουστόμε σε όλη την οικουμένη πως διαχρονικά: "Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ".

Είμαστε αμετακίνητοι στις θέσεις μας, περί μη ύπαρξης της λέξης "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" στο υβριδικό κράτος των Σκοπίων και η εθνική ευαισθησία μας εκφράζεται με την αγανάκτηση μας προς όλους αυτούς που θέλουν να προδώσουν την ιστορία μας.

Οι Μακεδονομάχοι και οι παππούδες μας στις μάχες των Βαλκανικών Πολέμων στοιχειώνουν την ιστορία και τη ζωή μας. Δεν μπορούμε να αποποιηθούμε ούτε να παραχωρήσουμε την κληρονομιά μας. Δεν είναι δική μας. Είναι ιστορική παρακαταθήκη ΤΗ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ, όχι στους αλλόφυλους.

Η μεγαλοστομίες και η alacarte προσπάθεια λύσης της ονοματοδοσίας των Σκοπίων, όχι μόνο δεν ενισχύουν τον αγώνα για την αναγνώριση του γειτονικού κράτους, αλλά αντίθετα παρασύρουν αγνούς συμπατριώτες σε δρόμους και πράξεις εθνικής συνείδησης. Καταδικάζουμε συλλήβδην όλους που με δηλώσεις ή πράξεις αμαυρώνουν τον ευγενή αγώνα για δίκαιη λύση του προβλήματος που προς το παρόν είναι ΜΟΝΟ πρόβλημα των γειτόνων.

Υπενθυμίζουμε και επαναφέρουμε στο προσκήνιο την ύπαρξη αλυτρωτισμού από τους Βόρειους γείτονες μας που είναι υπαρκτή σκοτεινή σκέψη και διατρανώνουμε την αντίθεση μας απέναντι στη μήτρα των Γενοκτονιών που είναι ο απανταχού Εθνικισμός».

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr
pontostv.gr
verianet.gr
inveria.gr
alexandriamou.gr
24oresimathia.gr
pliroforiodotis.gr
laikoyra.gr
faretra.info
veriamou.blogspot.com
βεροιώτης.gr
alexandreia-gidas.gr
imathia-live.blogspot.com
blogspotantheia.com
ammosimathia.blogspot.com
idisi-gr.blogspot.gr
arive.gr
efxinospontos.gr

Η Μακεδονία είναι Ελλάδα

“Η Μακεδονία είναι Ελλάδα” βροντοφώναξαν δεκάδες χιλιάδες πολίτες που έδωσαν δυναμικό παρών στη Θεσσαλονίκη στις 21 Ιανουαρίου 2018 σχετικά με την ονομασία του κρατιδίου των Σκοπίων.

Η Ε.Λ Βεροίας συμμετείχε και εκτιμούμε ότι το μήνυμα στάλθηκε προς όλες τις κατευθύνσεις ευελπιστώντας ότι έγινε κατανοητό από τους αρμόδιους

Λυράρηδες

Συνέχεια
από το προηγούμενο φύλλο

Thalassa Karadeniz

Συνεχίζοντας το αφιέρωμα στους πόντιους λυράρηδες συναντούμε τη:

Δεύτερη ομάδα

Περιλαμβάνει η ομάδα αυτή λυράρηδες που γεννήθηκαν άλλοι στον Πόντο και άλλοι στην Ελλάδα, στο χρονικό διάστημα 1910-1930. Αντάξιοι συνεχιστές άξιων λειτουργών της ποντιακής μούσας, στο χώρο της Ελλάδας.

- 1) Γάγος Πετρίδης, Τραπεζούντα- Καλαμαριά
- 2) Χρήστος Αϊβαζίδης (ο Αϊβάης), Αργαλι Τραπεζούντας-Κολχικό Λαγκαδά
- 3) Στύλλος Ταρατσίδης, Κουνάκαλ' Άνω Ματσούκας-Βέροια
- 4) Κλεάνθης Κουσίδης, Ρωσία-Κιλκίς
- 5) Μήτας Ταυρίδης, Ρωσία-Λαγκαδάς
- 6) Ευθύμιος Τριανταφυλλίδης, Κιόλα Καρς- Κιλκίς
- 7) Ιωάννης Γιακουστίδης, Ίμερα-Καλαμαριά
- 8) Σαμψών Καραΐλανίδης, Άγιος Παντελεήμων Κιλκίς
- 9) Στάθης Αμαραντίδης (Σουμούλτζς), Άνω Ματσούκα-Καπνοχώρι Κοζάνης
- 10) Ηλίας Μαυρόπουλος, Καλλιθέα Αθηνών
- 11) Αλέκος Αλβερατσίδης, Άγιος Αντώνιος Κιλκίς
- 12) Παντελίκας Σεβαστίδης, Νέα Σάντα Κιλκίς
- 13) Στάθης Βενιαμίδης, Ροδοχώρι Νάουσας
- 14) Αλέκος Ακριβόπουλος, Παλατίτσια Βέροιας
- 15) Ηλίας Σεβαστόπουλος, Γέιτσα Καρς-Μελβούρνη Αυστραλίας
- 16) Ανέστης Αϊβαζίδης, Κολχικό Λαγκαδά
- 17) Κωστίκας Κωνσταντινίδης, Ρωσία-Θεσσαλονίκη
- 18) Αναστάσιος Λαζαρίδης, Αλήσορι Καρς-Μαυροπηγή Πτολεμαΐδας
- 19) Παναγιώτης Παπακοσιμίδης, Καλαμαριά
- 20) Ισαάκ Χρυσανθόπουλος, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 21) Κωνσταντίνος Ποτισίδης, Πολύμυλο Κοζάνης
- 22) Κόλλιας Κρουκλίδης, Κουμπάν Ρωσίας-Πολύκαστρο Κιλκίς
- 23) Γιάννης Μωυσίδης, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 24) Ανέστης Αθανασιάδης, Κιλκίς
- 25) Κωνσταντίνος Κυριαζής, Ξηρόβρυση Κιλκίς
- 26) Βασίλειος Παπαδόπουλος, Ρωσία-Λαγκαδάς
- 27) Σωκράτης Παυλίδης, Τέρπουρη Κιλκίς
- 28) Κωνσταντίνος Παγκοζίδης, Κουιάδ' Τραπεζούντας-Γερακαρού Λαγκαδά
- 29) Κωνσταντίνος Τιτόπουλος, Γερακαρού Λαγκαδά
- 30) Ηλίας Κεμεντζετσίδης, Κρύα Βρύση Γιαννιτσών
- 31) Στάθης Πορφυρίδης, Ξηρόβρυση Κιλκίς
- 32) Γεώργιος Αμβροσιάδης, Πανόραμα Θεσσαλονίκης
- 33) Δημήτριος Παπαδόπουλος, Καρς-Πτολεμαΐδα
- 34) Παύλος Τορνικίδης, Μαυρολεύκη Δράμας
- 35) Χαράλαμπος Πατουλίδης, Άγουρσα Ματσούκας, Περιθώρι Δράμας
- 36) Γεώργιος Φωκάς, Χέρσο Κιλκίς

Τρίτη ομάδα

Οι λυράρηδες αυτής της ομάδας γεννήθηκαν μετά το 1930. Οι περισσότεροι από αυτούς γαλουχήθηκαν με την ποντιακή παράδοση μέσα στο οικογενειακό τους περιβάλλον.

- 1) Γιωργούλης Κουγιουμτζίδης, Κρύα Βρύση Γιαννιτσών
- 2) Γιωργούλης Κουσίδης, Μαυροράχη Λαγκαδά
- 3) Παναγιώτης Ασλανίδης, Καλαμαριά
- 4) Γιώργος Αμαραντίδης (Σουμούλικας), Καπνοχώρι Κοζάνης
- 5) Νίκος Τσαλικίδης, Μαυροράχη Λαγκαδά
- 6) Νίκος Ιωαννίδης, Αμμοχώρι Φλώρινας
- 7) Τάκης Ιωαννίδης, Φλώρινα
- 8) Ζωή Καραγιαννίδου, Τριάδι Σερρών
- 9) Κωστίκας Τσακαλίδης, Σκαλοτή Δράμας (αείμνηστος)
- 10) Γιάννης Βλασταρίδης (Τσανάκαλης), Καλαμαριά
- 11) Χρήστος Καρυπίδης, Αρσένι Σκύδρας
- 12) Χρήστος Χρυσανθόπουλος, Κ. Γραμματικό Έδεσσας
- 13) Πολυχρόνης Αϊβαζίδης, Κολχικό Λαγκαδά
- 14) Γεώργιος Τουλγαρίδης, Γιαννιτσά
- 15) Φιλάρετος Μαυρόπουλος, Επισκοπή Νάουσας
- 16) Τάσος Αθανασιάδης, Κατοχώρι Καβάλας
- 17) Δαμίκος Ιωσηφίδης, Καλαμαριά
- 18) Κωστάκης Πετρίδης, Καλαμαριά
- 19) Ανέστης Μωυσίδης, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 20) Ανδρέας Κουγιουμτζίδης, Νεάπολη Θεσσαλονίκης
- 21) Δημήτριος Κουγιουμτζίδης, Νέα Ζωή Έδεσσας
- 22) Αρχιμήδης Γεωργιάδης, Γεωργιανοί Βέροιας
- 23) Γεώργιος Τσαρτυλίδης, Γεωργιανοί Βέροιας

Τέταρτη ομάδαΟι λυράρηδες αυτής της ομάδας γεννήθηκαν μετά το 1950.

- 1) Θόδωρος Βεροιώτης (Ελευθερίου), Βέροια
- 2) Μιχάλης Καλιοντζίδης, Διπόταμος, Καβάλα
- 3) Αντρέας Κουγιουμτζίδης, Συκιές Θεσσαλονίκης
- 4) Ανέστης Μωυσής, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 5) Αντώνης Παπαδόπουλος, Αμφίπολη Σερρών
- 6) Κωστάκης Πετρίδης, Καλαμαριά Θεσσαλονίκης
- 7) Σάββας Πετρίδης, Καλαμαριά Θεσσαλονίκης
- 8) Σταύρης Πετρίδης (μικρός), Αμερική
- 9) Κώστας Σιαμίδης, Τούμπα Θεσ/νίκης

Πέμπτη ομάδα

Οι λυράρηδες αυτής της ομάδας γεννήθηκαν μετά το 1970.

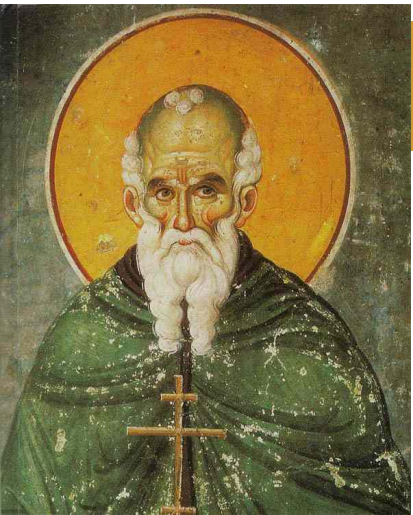
- 1) Γιώργος Ατματζίδης, Λαύριο Αθηνών
- 2) Λάζος Ιωαννίδης, Λευκώνα Σερρών
- 3) Δημήτρης Καρασαββίδης, Αχαρνές Αθηνών
- 4) Φίλιππος Κεσαπίδης, Σταυρούπολη Θεσ/νίκης
- 5) Μπάμπης Κεμανατζίδης, Δάφνη Γιαννιτσών
- 6) Παναγιώτης Κογκαλίδης, Μηλοπόταμος Δράμας
- 7) Θόδωρος Κοτίδης, Πολίχνη Θεσσαλονίκης
- 8) Φάνης Κουρουκλίδης, Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης
- 9) Ματθαίος (Μακούλης) Τσαχουρίδης, Βέροια
- 10) Νίκος Μιχαηλίδης, Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης
- 11) Δημήτρης Πιπερίδης, Νέα Σάντα Κιλκίς
- 12) Γιώργος Πουλαντζακλής, Πολίχνη Θεσσαλονίκης
- 13) Στέλιος Χαλκίδης, Ηλιούπολη Θεσσαλονίκης
- 14)Γιάννης Τσανασίδης, Ράχη Ημαθίας

ΠΗΓΗ:epontos

Άγιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης

Ο Θεμελιωτής του Αγιορείτικου Κοινοβιακού Μοναχισμού

Του Λάμπρου Κ. Σκόντζου Θεολόγου - Καθηγητού

Άγιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης

Το Άγιο Όρος αποτελεί την κιβωτό του ορθόδοξου μοναχισμού εδώ και χίλια χρόνια. Αποτελεί δε δημιούργημα ενός μεγάλου άνδρα της Εκκλησίας μας, του αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου. Αυτός υπήρξε ο πρώτος κτήτορας κοινοβιακής μονής στον Άθωνα, της σεβάσμιας Μονής της Μεγίστης Λαύρας.

Γεννήθηκε το 930 μ. Χ. στην Τραπεζούντα του Πόντου από γονείς που είχαν έρθει από τη μακρινή Αντιόχεια. Δυστυχώς πέθαναν νωρίς. Ο πατέρας του πριν γεννηθεί ο Αθανάσιος και λίγο καιρό αργότερα η μητέρα του. Πριν πεθάνει η μητέρα του βάπτισε το νεογέννητο αγόρι και του έδωσε το όνομα Αβράμιος.

Μια ευσεβής φίλη της και μοναχή, ανάλαβε να μεγαλώσει το ορφανό. Το φρόντιζε σαν δικό της παιδί και του ενέπνευσε την πίστη στο Θεό, την ευσέβεια και την αγάπη για το μοναχικό ιδεώδες.Όμως και αυτή, όταν ήταν επτά χρονών το παιδί, αρρώστησε και πέθανε. Κάποιοι άλλοι συγγενείς το περιμάζεψαν και το φρόντισαν ώπου να ενηλικιωθεί. Τον έστειλαν μάλιστα να σπουδάσει στα ονομαστά σχολεία της περιοχής.

Περί το 950 ήρθε στην Κωνσταντινούπολη για να συμπληρώσει τις σπουδές του, τον οποίο φιλοξένησε και φρόντισε μια πλούσια εξαδέλφη του, σύζυγος ανωτέρου αξιωματικού του βυζαντινού στρατού, Ζεφινεζέρ.

Σπούδασε στη σχολή του ονομαστού φιλοσόφου και δασκάλου Αθανασίου. Μάλιστα ήταν τέτοια η επίδοσή του, ώστε μετά την αποφοίτησή, ανάλαβε καθήκοντα διδάσκοντος στη σχολή.

Εκεί είχε την ευκαιρία να γνωρισθεί με έναν άγιο άνθρωπο, τον όσιο Μιχαήλ Μαλεΐνο, ηγούμενο της μονής Κυμινά της Βιθυνίας στη Μικρά Ασία.

Ο Μιχαήλ διέκρινε ότι στην ψυχή του νεαρού Αβράμιου ήταν κρυμμένος ο πόθος της μοναχικής ζωής και ασκήσεως. Γι’ αυτό και του δίδαξε τους κανόνες της μοναχικής ζωής.

Αλλά την ίδια περίοδο είχε και μια άλλη γνωριμία, η οποία θα έπαιζε σημαντικό ρόλο στην κατοπινή του πορεία, τον ανεψιό του μοναχού Μιχαήλ, Νικηφόρο Φωκά, τον μετέπειτα αυτοκράτορα του Βυζαντίου.

Ο Αβράμιος ακολούθησε τον Μιχαήλ στη Μονή του, όπου εκάρη μοναχός και έλαβε το μοναχικό όνομα Αθανάσιος. Έδειξε δε μεγάλο ζήλο για τη μοναχική ζωή και απέκτησε πλούσια πνευματική καρποφορία. Μετά από τέσσερα χρόνια αποσύρθηκε στην έρημο, για μεγαλύτερη άσκηση, κάθαρση και πνευματικό αγώνα.

Μόνο που ο ηγούμενος Μιχαήλ τον όρισε ως πνευματικό πατέρα και καθοδηγητή του Νικηφόρου Φωκά. Ύστερα από λίγο καιρό, πλήθος ανθρώπων από τη γύρω περιοχή έτρεχε στο ερημητήριό του για να εξομολογηθεί και να ζητήσει τις πνευματικές του συμβουλές και να πάρει την ευλογία του.

Αυτό όμως δεν άρεσε στον ασκητή Αθανάσιο, διότι, λόγω της ταπεινότητάς του, δεν πίστευε ότι ήταν ικανός για μια τέτοια πνευματική ακτινοβολία. Η κοσμική φήμη τον αρρώσταινε. Γι’ αυτό πήρε τη μεγάλη απόφαση να καταφύγει στον απομονωμένο τότε Άθωνα, σε κάποιο μοναστήρι, του Ζυγού, όπου συστήθηκε ως μοναχός Βαρνάβας.

Αλλά ύστερα από λίγο καιρό έγινε γνωστή η ταυτότητά του. Μάλιστα μαθεύτηκε η νέα του διαμονή και ως την Κωνσταντινούπολη, στον Νικηφόρο Φωκά, ο οποίος έχασε τον πολύτιμο πνευματικό του πατέρα. Μετέβηκε μάλιστα στον Άθωνα για να τον συναντήσει και να του εκμυστηρευτεί την επιθυμία του να γίνει και εκείνος μοναχός κοντά του.

Δεν είχε γίνει ακόμη αυτοκράτορας, ήταν ανώτερος αξιωματικός (δομέστικος) του στρατού. Το 960 του ανατέθηκε να εκστρατεύσει εναντίον των Αράβων, οι οποίοι είχαν καταλάβει την Κρήτη και έσφαζαν τον εκεί πληθυσμό. Ένα χρόνο αργότερα, αφού νίκησε τους εισβολείς και απελευθέρωσε το νησί, γύρισε με πλούσια λάφυρα, μέρος των οποίων έδωσε στον Αθανάσιο για να κτίσει μοναστήρι στον Άθωνα.

Το 963, τη χρονιά που ο Νικηφόρος έγινε αυτοκράτορας, αρχίζει η ανοικοδόμηση του τεραστίου συγκροτήματος της Μονής Μεγίστης Λαύρας, της οποίας έγινε ηγούμενος ο Αθανάσιος. Στον άλλοτε έρημο εκείνο τόπο κτίσθηκε τώρα μια μικρή πολιτεία.

Γύρω από το καθολικό της Μονής κτίσθηκαν κελιά, μαγειρείο, τράπεζα, νοσοκομείο, ξενώνες, εργαστήρια, αποθήκες, νερόμυλος, υδραγωγείο, κλπ.

Πολλοί μοναχοί και ερημίτες της περιοχής ήρθαν να επανδρώσουν το λαμπρό μοναστήρι. Ο άγιος Αθανάσιος, με βάση τους μοναχικούς κανόνες της αρχαίας Εκκλησίας, σύνταξε νέους κανονισμούς κοινοβιακού μοναχισμού, οι οποίοι θα αποτελέσουν κατόπιν τη βάση του αγιορείτικου μοναχισμού. Έτσι ο άγιος Αθανάσιος θεωρείται ο θεμελιωτής του.

Ποίμανε τη Μονή για σαράντα περίπου χρόνια και ευτύχησε να φτάσει ακόμα και τους χίλιους μοναχούς. Ο Νικηφόρος Φωκάς είχε εκδηλώσει την επιθυμία να αφήσει το θρόνο και να ντυθεί το μοναχικό σχήμα στη Μονή του Αθανασίου, όμως τον πρόλαβε η φρικτή δολοφονία του το 969 από τον ανεψιό του Ιωάννη Τσιμισκή.

Περί το 1004, κατά διάρκεια οικοδόμησης κάποιου παρεκκλησίου της Μονής, κατέρρευσε ένα μέρος του τρούλου και καταπλάκωσε τον Αθανάσιο, ο οποίος λίγες μέρες μετά, κοιμήθηκε εν ειρήνη. Η μνήμη του εορτάζεται στις 5 Ιουλίου.

Είναι πολύ σημαντικό να προβάλλονται στις μέρες μας μορφές της Εκκλησίας μας, σαν τον άγιο Αθανάσιο τον Αθωνίτη, διότι αποτελούν πρότυπα ζωής για τον σύγχρονο αποπροσανατολισμένο πνευματικά άνθρωπο.

Άγιοι, σαν τον άγιο Αθανάσιο, βίωσαν με συνέπεια την ασκητική του ορθοδόξου μοναχικού ιδεώδους, η οποία είναι το μοναδικό αντίδοτο στον δικό μας καταναλωτικό βαρβαρισμό, ο οποίος ευθύνεται πρωτίστως για την σύγχρονη παγκόσμια οικονομική (και όχι μόνο) κρίση.

Ειδικά ο αγιορείτικος κοινοβιακός μοναχισμός, τον οποίο θεμελίωσε ο άγιος Αθανάσιος, αποτελεί το νοητό πνευματικό φάρο και την ελπίδα για μια καλλίτερη και ανθρωπινότερη κοινωνία, στα πρότυπα του ορθοδόξου τρόπου ζωής και πολιτείας.

Άπολυτίκιον

Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων, τὰς φάλαγγας·

ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς·

διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς τῶν αὐλῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑψηλὴν παναληθέστατον,

εὐφημοῦμέν σε ἡ ποίμνη σου, καὶ βοῶμεν, Μὴ ἐλλίπης ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον,

λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοώντάς σοι, Χαίροις Πάτερ, Ἀθανάσιε.

Αφιέρωμα

στο δάσκαλο λύρας
της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας
Ιωάννη Τσανασίδη

Ο Ιωάννης Τσανασίδης είναι ένα παιδί της ΕΛΒέροιας από την οποία ξεκίνησε πρώτα σαν χορευτής, έπειτα λυράρης των χορευτικών και πλέον ως δάσκαλος της Ποντιακής Λύρας από το 2011 έως και σήμερα.

Γεννήθηκε το 1990 στη Ράχη Βέροιας από γονείς ποντιακής καταγωγής. Σε ηλικία μόλις 9 χρονών ξεκίνησε να ασχολείται με την ποντιακή λύρα με δάσκαλο τον Θόδωρο Βεροιώτη. Τα ποντιακά - μουσικά ερεθίσματα και βιώματα της παιδικής και εφηβικής του ηλικίας, οφείλονται σε ένα μεγάλο ποσοστό στο τόπο καταγωγής της μητέρας του, το Τετράλοφο και Άγιο Δημήτριο Κοζάνης, καθώς και στον παππού του Ιωάννη Τσακλίδη, που υπήρξε και ο ίδιος λυράρης της εποχής του.

Παράλληλα με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ξεκίνησε να διευρύνει τις μουσικές του γνώσεις μέσω της ευρωπαϊκής μουσικής από το 2006 έως το 2012, κατακτώντας τα πτυχία “Αρμονία, Αντίστιξη και Φούγκα”. Το 2008 ξεκίνησε να φοιτά στο τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Η αποφοίτηση του το 2013 συμπίπτει με την έναρξη ενός δεύτερου κύκλου σπουδών στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, στον τομέα της Παραδοσιακής Μουσικής με ειδίκευση στην Ποντιακή Λύρα. Απόφοιτος πλέον του δεύτερου τμήματος σήμερα, συμμετέχει στον τρίτο κύκλο του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών “Μουσικές Τέχνες” του τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, με κατεύθυνση στις “Ελληνικές Μουσικές Παραδόσεις, Ερμηνεία και Εκτέλεση στη Λύρα του Πόντου”.

Το 2015 κυκλοφόρησε η πρώτη του δισκογραφική δουλειά με τίτλο “Το μεκατίρι μ’ “, που περιελάμβανε εκτελέσεις νέων ποντιακών τραγουδιών σε συνεργασία με ανθρώπους-ερμηνευτές κυρίως δεύτερης γενιάς. Το 2017 στα πλαίσια της Πτυχιακής του εργασίας στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, κυκλοφόρησε η δεύτερη δισκογραφική δουλειά με τίτλο “Εγώ εμ’ π’ ετραγώδεσα”, που περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο παραδοσιακά κομμάτια αλλά και νέες συνθέσεις.

Η συγκεκριμένη πτυχιακή χωρίζεται σε τρεις θεματικές ενότητες βάση των τραγουδιών που χρησιμοποίησε:

1. Παραλογές του Πόντου “Ο Μάραντον” και “Του Ήλ’ το Κάστρον”.
2. Παραδοσιακοί σκοποί του Πόντου “Ενότητα Καρς”, “Ενότητα Αϊβάζ”, “Γετίμογλης”, “Ενότητα Τίκ Παμποντιακά” και “Ενότητα Μακρύν Καϊτέ και Τικ από την περιοχή της Ματσούκας”.
3. Τρεις προσωπικές μου συνθέσεις - σκοπούς “Κλαίει πουλίμ’ το κάρδοπομ’ “, “Το όραμαν” και “Για την εγάπ’ ντο λέγνε”.

Η μεγάλη οικογένεια της ΕΛΒέροιας του εύχεται πάντα επιτυχίες και εις ανώτερα.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ‘Η ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΟΙ

Γράφει ο Γιώργος Συμεωνίδης

(Μέρος 2ο)

Στο προηγούμενο φύλλο αναφέραμε πως τους Έλληνες που ήρθαν από την Μικρά Ασία, τον Πόντο και την Ανατολική Θράκη με τη Συνθήκη της Λωζάνης στις 24-7-1923 δεν πρέπει να τους αποκαλούμε πρόσφυγες, αλλά ανταλλάξιμους. Οι πρόσφυγες νιώθουν φόβο, ανασφάλεια και συνήθως θέλουν να φύγουν από τη χώρα μας. Αντιθέτως οι Έλληνες που ήρθαν από τη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη δεν ένιωθαν φόβο, ανασφάλεια και πάνω από όλα ήρθαν για να μείνουν και όχι να φύγουν και έμειναν στην Ελλάδα την οποία είχαν πάντα στην καρδιά τους.

Σε έγγραφα του 1924-27 τα οποία έχω, την ευθύνη διαχείρισης της εγκατάστασης και αποκατάστασης των Ελλήνων της ανταλλαγής είχε το Υπουργείο Γεωργίας – Διεύθυνση Ανταλλαγής. Αντιθέτως σε παραχωρητήριο του 1933 με το οποίο δίνονται αγροτεμάχια σε ανταλλάξιμους οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στο νομό μας η διαδικασία της ως άνω παραχώρησης γίνεται από την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων (Ε.Α.Π.)!. Στην Τουρκία όλους τους μουσουλμάνους Τούρκους που έφυγαν από την Ελλάδα τους αποκαλούν ανταλλάξιμους.

Η Κεντρική Μικρά Ασία (περιοχή Σεβάστειας) κατελήφθη από τους Οθωμανούς το 1171. Εκεί υπάρχει το αρχαιότερο τζαμί επί μικρασιατικού εδάφους (1174). Οι Έλληνες της περιοχής αυτής του νομού Σεβάστειας επί 752 χρόνια μέχρι το 1923 κράτησαν, παρά τις όποιες πένσεις, εξισλαμισμούς, διώξεις κ.λπ. ακέραια και τη γλώσσα και τη θρησκεία και την εθνική συνείδηση και έζησαν εκεί σε πείσμα όλων όσων ήθελαν να τους αφανίσουν. Έφυγαν μόνο εξαιτίας της συνθήκης της Λωζάνης η οποία τους υποχρέωνε να εγκαταλείψουν τις εστίες τους όχι ως πρόσφυγες, αλλά ως ανταλλάξιμοι. Γι αυτό δεν έφυγαν κατά τρόπο άτακτο, αλλά κατά κάποιο τρόπο έστο και στο ελάχιστο οργανωμένα, αντιθέτως βέβαια με την περιοχή της Ιωνίας όπου οι συνθήκες ήταν εντελώς διαφορετικές και η εγκατάλειψή της έγινε υπό διαφορετικά γεγονότα. Και βέβαια οι περισσότεροι Έλληνες της ανταλλαγής ήρθαν στην Ελλάδα ούτε λαθραία ούτε παράνομα αλλά κατά τρόπο σύννομο με ελληνικά καράβια και η οποία εξομοίωσή τους με όλους όσους εισέρχονται στην Ελλάδα από τα ανατολικά σύνορα κατά τρόπο μη σύννομο, είναι τουλάχιστον άδικη και θα έλεγα και προσβλητική. Γι αυτό και η φράση που λέγεται από πολλούς Έλληνες τον τελευταίο καιρό « Η Ελλάδα ξέρει από πρόσφυγες, ξέρει από προσφυγιά », είναι ανιστόρητη και απαξιωτική για τους Έλληνες της καθ’ ημάς Ανατολής.

Είναι γνωστό πως όλοι οι πρόσφυγες μπορούν να γυρίσουν στην πατρίδα τους όταν εκλείψουν οι κίνδυνοι για τους οποίους έφυγαν, ή όταν για οποιοδήποτε λόγο θέλουν να επιστρέψουν πίσω, τόσο αυτοί όσο και οι απόγονοί τους, όπως λ.χ διάφοροι Σύροι πρόσφυγες. Επίσης εξακολουθούν να έχουν την υπηκοότητα της χώρας από την οποία έφυγαν και όλα τα δικαιώματα στα περιουσιακά τους στοιχεία. Με τη σύμβαση της Γενεύης το 1951 δεν δικαιούται τον «τίτλο του πρόσφυγα» όποιος στη χώρα του πριν φύγει έκανε εγκλήματα τόσο ατομικά όσο και συλλογικά. Ουδείς από τους Έλληνες μπορούσε να

επιστρέψει πίσω τόσο αυτός όσο και οι απόγονοί του ούτε βέβαια είχαν ή έχουν κανένα δικαίωμα στα περιουσιακά τους στοιχεία που άφησαν πίσω, διότι απλούστατα δεν ήταν πρόσφυγες αλλά ανταλλάξιμοι. Οι περιουσίες τους περιήλθαν στο δημόσιο της Τουρκίας. Όλες οι χώρες, αν και η σύμβαση της Γενεύης και οι μετέπειτα προσθήκες ορίζουν ότι πρέπει να αποφεύγεται η επαναπροώθηση προσφύγων στις χώρες τους, γνωρίζουμε πως πολλοί πρόσφυγες επαναπροωθούνται πίσω στις χώρες τους για διάφορους λόγους π.χ. για λόγους εθνικής ασφαλείας. Ουδείς από τους Έλληνες της ανταλλαγής επαναπροωθήθηκε πίσω στη Μικρά Ασία γιατί απλούστατα δεν ήταν πρόσφυγες η δε ανταλλαγή ήταν υποχρεωτική. Από τη στιγμή που ανέβηκαν στα ελληνικά καράβια ή πάτησαν σε ελληνικό έδαφος, έπαψαν να είναι υπήκοοι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας- Τουρκίας αλλά «De jure» Έλληνες υπήκοοι της Ελλάδος με βάση τη συνθήκη της Λωζάνης. Εξάλλου δεν μπορούμε να μιλάμε για προσφυγιά, ξεριζωμό, αλησμόνητες, αλύτρωτες, χαμένες πατρίδες μόνο εμείς, αλλά και οι 670.000 Οθωμανοί και οι απόγονοί τους. Έτσι λένε και αυτοί για «τα σύνορα της καρδιάς τους», για νησιά που είχαν στη χούφτα τους και πως η γενέτειρα του Μουσταφά Κεμάλ δεν μπορεί να είναι σε ξένη επικράτεια.

Το 2015 ευρισκόμενος στη Σμύρνη σε κάποιον Τούρκο περί τα 50 χρονών είπα πως οι γονείς μου ήρθαν στην Ελλάδα από τη Σεβάστεια (Σίβας). Χωρίς καθυστέρηση μου είπε «Πενίμετε Σέρρες-Καβάλα» σε καθαρά ελληνικά τις δύο ελληνικές λέξεις. (Ο παππούς μου ήταν από Σέρρες –Καβάλα).

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε εδώ το περιεχόμενο των δύο λέξεων πρόσφυγας και ανταλλάξιμος. Οι πρόσφυγες πέρα από το φόβο, την ανασφάλεια, την αβεβαιότητα, συνήθως απαιτούν, για άδεια παραμονής, άσυλο, υπηκοότητα, βοήθεια κ.λπ. Οι ανταλλάξιμοι είναι πολίτες με ίσα δικαιώματα με όλους τους υπηκόους της χώρας και δεν απαιτούν αλλά ΑΠΑΙΤΟΥΝ.

Παρά τα όποια σοβαρά προβλήματα δημιουργήθηκαν με τη μικρασιατική καταστροφή και την υποχρεωτική ανταλλαγή, υπήρξαν και κάποια θετικά στοιχεία για την Ελλάδα. Με τη συνθήκη της Λωζάνης κατά κύριο λόγο και τη συνθήκη του Νεϊγύ, έγινε θα έλεγα πράξη η προτροπή του Ίωνος Δραγούμη «Έλληνες σώσατε τη Μακεδονία και η Μακεδονία θα σας σώσει». Ο Ίων Δραγούμης δυστυχώς δολοφονήθηκε το 1920 στην Αθήνα από Βενιζελικούς, επειδή ήταν αντίθετος με το όραμα της Μεγάλης Ελλάδας του Ελευθερίου Βενιζέλου. Με την έλευση στην Ελλάδα περίπου 2 εκατομμυρίων Ελλήνων με τη συνθήκη της Λωζάνης και 50.000 περίπου με τη συνθήκη του Νεϊγύ από Βουλγαρία και την εγκατάστασή τους σε ένα μεγάλο βαθμό στη βόρεια Ελλάδα, Μακεδονία κυρίως και Θράκη, η χώρα μας έγινε πιο μεγάλη πληθυσμιακά, πιο ισχυρή οικονομικά, μα κυρίως εθνικά έγινε σχεδόν αμιγής. Όλοι μπορούμε να φανταστούμε τι θα μπορούσε να έχει συμβεί στην Ελλάδα αλλά κυρίως στη Μακεδονία και Θράκη αν δεν ερχόταν οι εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες της ανταλλαγής και αν δεν αποχωρούσαν τόσο οι Οθωμανοί (670.000) όσο και οι Βούλγαροι (90.000) από Μακεδονία και Θράκη.

Πέρα από τα όποια σοβαρότατα δεινά η Ελλάδα με την ανταλλαγή έγινε μια χώρα με σχεδόν αμιγή ελληνικό πληθυσμό και με εθνική συνοχή σε μεγάλο βαθμό.

Το μυθιστόρημα της Γιώτας Ιωαννίδου «Σοχούμ»

Το μυθιστόρημα με τίτλο «Σοχούμ», εμπνευσμένο από την ιστορία της οικογένειάς της παρουσίασε η Γιώτα Ιωαννίδου την Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας.

Την εκδήλωση διοργάνωσε η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πατρίδας «Ευστάθιος Χωραφάς», το βιβλιοπωλείο Ηλιοτρόπιο, οι εκδόσεις Αιώρα και η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας.

Μετά τους χαιρετισμούς που απηύθυνε ο Πρόεδρος του ΣΠΟΣ Κεντρικής Μακεδονίας και Θεσσαλίας & Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Πατρίδας «Ευστάθιος Χωραφάς», Αντώνης Καγκελίδης και ο τέως Πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, Μπάμης

Καπουρτίδης τον λόγο πήρε ο Δημοσιογράφος Ζήσης Πατσίκας ο οποίος μίλησε για το βιβλίο και διάβασε αποσπάσματα του ενώ ακολούθησε η συγγραφέας Γιώτα Ιωαννίδου η οποία αναφέρθηκε στην αξία της οικογένειας και στον ξεριζωμό.

Τα μέλη της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας Μαρία Δεμερτζίδου (τραγουδί) και Νίκος Κωστογιλίδης (λύρα) έντυσαν μουσικά την εκδήλωση με ποντιακά τραγούδια, ανάμεσα στις αναφορές του βιβλίου και την ανάγνωση των αποσπασμάτων ενώ ακολούθησε μπουφές με εκλεκτά χειροποίητα ποντιακά εδέσματα που ετοίμασαν μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Πατρίδας «Ευστάθιος Χωραφάς».

ΧΕΛΙΔΟΝΙΣΜΑΤΑ

Το Σάββατο 24 Μαρτίου 2018 τα ανθοστολισμένα παιδιά της λέσχης βγήκαν στους δρόμους και τις πλατείες της πόλης με τραγούδια και με τη συνοδεία των χοροδιδασκάλων τους ξύπνησαν τη Βέροια, με το παρακάτω τραγούδι:

Ήρθε, ήρθε χελιδόνα ήρθε κι άλλη μεληδόνα,
κάθισε και λάλησε και γλυκά κελάδησε.
“Μάρτη, Μάρτη μου καλέ και Φλεβάρη φοβερέ,
κι αν χιονίσσεις κι αν κακίσεις πάλι άνοιξη θα ανθίσεις”.
Μάνα, μάνα μεληδόνα χελιδόνα κουπάς τ’ Άεα
Αναβάρα και κουντούρα και Ζωή κι Αναστασία.
Το δίφυλλον το τρίφυλλον πως παίζουν τα καράβ(ε)α
σκαμνί ποδάκι κότσειζε ενήβα σο γλυκόμηλο
εσείσταν το γλυκόμηλο ερώξαν τα πετάσα.

Τα χελιδονίσματα είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά έθιμα του Μαρτίου, δηλαδή τα παιδιά της σχολικής ηλικίας γυρίζουν το πρωί της ημέρας αυτής τα σπίτια κρατώντας ένα ξύλινο ομοίωμα χελιδονιού και τραγουδούν τον ερχομό της άνοιξης και την επιστροφή των χελιδονιών καθώς φεύγουν οι κρύες μέρες του χειμώνα.

Τα σημερινά χελιδονίσματα είναι συνέχεια από τα χελιδονίσματα των αρχαίων Ελλήνων, από τα κάλαντα της πρωτοχρονιάς της 1ης Μαρτίου. Όταν ήρθε ο χριστιανισμός, προστέθηκαν στους στίχους και αναφορές με χριστιανικό περιεχόμενο. Το έθιμο πέρασε στους Βυζαντινούς χρόνους αλλά διασώθηκε και στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Το συναντάμε σε όλη την Ελλάδα. Μία παραλλαγή από τη Δυτική Μακεδονία είναι η παρακάτω:

Χελιδόνα έρχεται απ’ τη Μαύρη θάλασσα
θάλασσαν επέρασε έκατσε και λάλησε
Μώρ’ καλή νοικοκυρά σέβα, έβγα στο κελάρι
φέρε αυγά σαρακοστιά και σκοινιά πεντηκοστά
για να δέσουμε το Μάρτη και το τσιλιμπουρδάκι
κι αν δεν έχετε αυγά παίρνομε την κλωσσαριά
να γεννάει, να κλωσάει και να σέρνει τα πουλιά

«Γνωρίστε τον τόπο μου» από την 1η Μεραρχία

Η Ι Μεραρχία Πεζικού «ΣΜΥΡΝΗ», πραγματοποίησε την εκδήλωση «Γνωρίστε τον τόπο μου» την Κυριακή 11 Φεβρουαρίου, στην Λέσχη Αξιοματικών Βέροιας, με σκοπό την προβολή διαφορετικών γεωγραφικών περιοχών της πατρίδας μας. Παραγωγοί και πολλοί επαγγελματίες από διάφορες περιοχές της χώρας, παραχώρησαν αφίλοκερδώς τα παραδοσιακά προϊόντα τους, για να τα δοκιμάσουν οι επισκέπτες της εκδήλωσης. Μετά το χορευτικό πρόγραμμα ακολούθησε κλήρωση όπου οι τυχεροί της βραδιάς πήραν ως δώρο τοπικά προϊόντα που εκτίθονταν στην εκδήλωση.

Στην εκδήλωση συμμετείχε η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας με το Τμήμα Παραστάσεων και εντυπωσίασε τους παρευρισκόμενους με την άριστη εμφάνιση του. Ευχόμαστε στη “Σιδηρά Μεραρχία” πάντα επιτυχίες.

3ο σεμινάριο παραδοσιακών χορών

Την Κυριακή 18 Μαρτίου 2018 πραγματοποιήθηκε το 3ο σεμινάριο παραδοσιακών χορών υπό την αιγίδα της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, στο πνευματικό πολιτιστικό κέντρο της λέσχης στο Πανόραμα, όπου την έναρξη έκανε ο δήμαρχος Βέροιας κ. Βοργιαζίδης Κων/νος.

Οι περιοχές του που παρουσιάστηκαν ήταν το Ρουμπλούκι, η Αχαΐα, τα Ημαθιώτικα Πιέρια και η Μπάφρα του Πόντου. Συγκεκριμένα οι εισηγητές, κ. Βεσυροπούλου Ζωή, Καραγιάννης Γιάννης, Τσαμήτρος Γιάννης και Ασβεστάς Βασίλης απέδωσαν με έναν μοναδικό τρόπο το ύφος κάθε περιοχής, δίνοντας το ανάλογο στίγμα στους συμμετέχοντες που φέτος ξεπέρασαν τους ογδόντα.

Οι επιδείξεις των εισηγητών, πλαισιωμένες με μουσικούς και τραγουδιστές έκαναν τη διαφορά ενώ την ευχάριστη ατμόσφαιρα συμπλήρωσε το πλούσιο μπουφέ κατά τη διάρκεια των διαλειμάτων.

Τέλος δόθηκαν βεβαιώσεις συμμετοχής και αναμνηστικά σε όλους τους συμμετέχοντες και ανανεώθηκε το ραντεβού για το 4ο σεμινάριο το Μάρτιο του 2019.

26ο Φεστιβάλ παιδικών χορευτικών συγκροτημάτων

Το παιδικό τμήμα της λέσχης συμμετείχε στο 26ο φεστιβάλ παιδικών χορευτικών συγκροτημάτων στην Θεσσαλονίκη στις 17 Μαρτίου 2018, όπου εντυπωσίασε με την άριστη εμφάνιση του (σημειώνεται ότι τα παιδιά ήταν ηλικίας 6-12 ετών).

Τα έσοδα του Φεστιβάλ διατέθηκαν για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

ΠΕΡΙ ΧΟΡΟΥ

29 Απριλίου:
Παγκόσμια Ημέρα Χορού

ΧΟΡΕΥΩ,
ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ

Ο χορός είναι «σιωπηλή ποίηση», μια αρχέγονη μορφή έκφρασης συναισθημάτων. Ως μια μορφή τέχνης, είναι μια ομολογία του παρελθόντος και της ιστορίας μιας περιοχής, ένα πολιτιστικό επίτευγμα που μεταφέρεται αλώβητο από γενιά σε γενιά. Είναι το μονοπάτι που διαλέγει ο άνθρωπος για να αγγίξει την ευτυχία, να κατακτήσει την ελευθερία, σπάζοντας τα δεσμά που επιβάλλουν τα στερεότυπα και οι κοινωνικές νόρμες.

Ο χορός έχει ποικίλες μορφές έκφρασης. Ήδη από την αρχαιότητα, οι φυλές χόρευαν για να καλέσουν τα πνεύματα, για να προκαλέσουν τη βροχή, αλλά και για να προετοιμάσουν το έδαφος για κυνήγι. Επίσης, προτού ξεχυθούν στο πεδίο της μάχης, χόρευαν όλοι μαζί, ώστε να αναπερώσουν το ηθικό τους και να κρατηθούν ενωμένοι σαν μια γροθιά μέχρι τέλους. Ο χορός δεν έπαιζε σημαντικό ρόλο μόνο στη ζωή, αλλά και στο θάνατο, αφού σε πολλές περιπτώσεις τους συνόδευε στο τελευταίο τους ταξίδι.

Μεταγενέστερα, άρχισε να συνδέεται άρρηκτα με τη θρησκεία, καθώς συντρόφευε το ζευγάρι κατά το ιερό μυστήριο του γάμου. Μουσική και χορευτικές κινήσεις, άλλοτε αυθόρμητες και άλλοτε τυποποιημένες, δεν έλειπαν από γιορτές και τοπικά πανηγύρια. Επρόκειτο για μια τελετουργία που χαρακτήριζε την καθημερινότητα του απλού ανθρώπου και έδινε υπόσταση στη χαρά και στη λύπη τους.

Στη σύγχρονη εποχή που διανύουμε, τίποτα δεν έχει αλλάξει, καθώς αποζητούμε τον χορό καθημερινά για να εξωτερικεύσουμε με το σώμα ό, τι δεν μπορούμε με τη γλώσσα. Είναι ένας τρόπος για αποφόρτιση των εντάσεων, τόσο σωματικών όσο και ψυχικών. Ενεργοποιεί τον αυθορμητισμό και την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Μας βοηθάει να γνωρίζουμε τα συναισθήματά μας, μεταφράζοντάς τα σε κινήσεις. Μας δίνει ζωή!

Το να χορεύεις, είναι να είσαι έξω από τον εαυτό σου, μεγαλύτερος, πιο όμορφος, πιο ισχυρός. Αυτό είναι δύναμη, είναι δόξα επάνω στη Γη και είναι στο χέρι σου να την αποκτήσεις!!!

Δεμερτζίδου Μαρία: Χοροδιδάσκαλος
Κουρούκα Ζωή: Υπεύθυνη παιδικών τμημάτων
Παναγιωτίδου Βαία: Υπεύθυνη παιδικών τμημάτων